

ligpolitik, som Socialdemokratiet tager skarpt afstand fra. Resultatet vil blive dårligere kvalitet, og det er totalt uforståeligt, at regeringen overhovedet ikke ønsker at forhandle om dette.

Et af de områder, hvor det ikke har været muligt at få klart svar, er den totale omlægning af byggeskadeudbedringen til Landsbyggefond. Socialdemokratiet har klart udtrykt frygt for, at det fører til huslejstigninger. Stik imod regeringens mange løfter i valgkampen om, at ingen ejere eller lejere ville opleve stigende huslejer, hverken brutto eller netto, har det ikke været muligt at få svar på, hvad konsekvenserne bliver, herunder om resultatet vil være en udskydelse af påtrængende vedligeholdelsesarbejder. Sandheden er vel, at man udmærket ved, at resultatet bliver huslejstigninger, men det skal forties.

Et tredje forhold er, at man vil begrænse stigningen i driftsudgifterne med 2 pct. Argumentet er, at det vil føre til besparelser på boligstøtten. Det er et direkte og usmageligt indgreb i beboerdemokratiet, og hertil kommer, at besparelsen på boligstøtten er udokumenteret.

Alt i alt er lovforslaget ubrugeligt. Man kan bl.a. frygte, at forsøgsbyggeriet, som har givet positive virkninger for byggeeksport m.v., vil bortfalde, når den almennyttige boligsektor fremover selv skal finansiere eventuelle byggeskader m.v.

Socialdemokratiet indbød ved lovforslagets første behandling til forhandlinger om lovforslaget. Socialdemokratiet har overhovedet ikke været inddraget. Boligministeren har åbenbart blot ønsket et flertal uanset størrelse for lovforslaget og ikke ønsket forhandlinger, hverken med den almennyttige boligsektor eller med andre partier end dem, der blot har accepteret lovforslaget, som det blev fremsat.

Det fører ikke til den brede enighed om boligpolitikken, som er ønskelig, og det beklager vi i Socialdemokratiet.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *boligministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (udvalget med undtagelse af S, SF og FP):

Til § 1

1) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 6, stk. 2, 3. pkt., ændres »jf. § 41, stk. 1.« til: »jf. § 38, stk. 1.««

2) Efter nr. 60 indsættes som nye numre:

»02. I § 73 b, stk. 6, udgår »samt garanti«, og »§§ 72 b og 72 c« ændres til: »§ 72 c«.

03. I § 73 b indsættes efter stk. 6 som nyt *stk. 7*:

»Stk. 7. Statsgaranti kan ydes for den del af indekslånet, som på tidspunktet for lånets optagelse har pantesikkerhed ud over 80 pct. af ejendommens værdi. Det er en forudsætning for statens garanti, at kommunalbestyrelsen påtager sig forpligtelse til at godtgøre staten halvdelen af dens eventuelle tab som følge af garantiforpligtelsen. Garantien beregnes efter reglerne i § 72 b, stk. 1, 2. og 3. pkt.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

04. I § 73 b, stk. 7, 9 og 10, der bliver stk. 8, 10 og 11, ændres »stk. 8« til: »stk. 9.««

Til § 2

3) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 30, stk. 4, udgår i 2. pkt. ordene »og Boligselskabernes Landsbyggefond«.

4) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 31, stk. 5, udgår i 2. pkt. ordene »og kommunalbestyrelsen«.

5) I den under nr. 8 foreslåede § 32 a udgår i 2. pkt. ordene »og Byggeskade-fonden«.

Til § 4

6) I *stk. 2* ændres »1. april« til: »15. april«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er alene tale om en konsekvensrettelse, idet § 41 er ophævet ved ikrafttrædelsen af lov nr. 248 af 25. april 1990 og reglen om Landsbyggefondens indståelse for tab for afdelingsmidler samtidig er overført til § 38, stk. 1.